

ปัญหาพิเศษปริญญาตรี
ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช

เรื่อง

การปรับปรุงวิธีการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวกับมะลิส่งออก : 1

การลดอุณหภูมิหลังการเก็บเกี่ยว

Improving Postharvest Handling Method of Export

Jasmines (Jasminum sambac) : 1 Precooling

โดย

นายทวีกุล อ่อนรักษ์

นายอนุกุล วิไลรัตน์

S. N. H.

(รศ. ช. นิภูรัฐศิริ สุขสุวรรณ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาควิชารับรองแล้ว

ประธานกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา

S. N. H.

(ดร. ปิยะญา โพธิ์รัฐรัตน์)

หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช

วันที่ 31 เดือน ๖ พ.ศ. ๓๗

รพ.

ท 18811

2537

ปัญหาพิเศษ

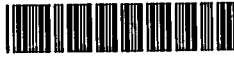
เรื่อง

การปรับปรุงวิธีการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวมะลิส่งออก : 1

การลดอุณหภูมิหลังการเก็บเกี่ยว

Improving Postharvest Handling Method of Export

Jasmines (Jasminum sambac) : 1 Precooling

T099933

โดย

นายทวิกุล อ่อนรักษ์

นายอนุกุล วิไลรัตน์

อาจารย์ที่ปรึกษา

รศ.ช.นิมิตศิริ สุขสุวรรณ

ปก.

ท188ก

2534

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 99933
วันเดือนปี 17 JUN 2009

เสนอ

ภาค วิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช คณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อเรื่อง การปรับปรุงวิธีการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวกับมะลิส่งออก : 1 การลดอุณหภูมิหลังการเก็บเกี่ยว

Improving Postharvest Handling Method of Export Jasmines
(Jasminum sambac) : 1 Precooling

โดย 1. นายทวีกุล อ่อนรักษ์
2. นายอนุกุล วิไลรัตน์

สาขา พืชสวน ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช

คณะ เทคโนโลยีการเกษตร

อาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ช.ณิภรณ์ศิริ สุขสุวรรณ

บทคัดย่อ

จากการทดลองเพื่อหาแนวทางลดความเสียหายของดอกมะลิหลังการเก็บเกี่ยว ซึ่งมีสมมติฐานว่าอาจเนื่องมาจากการลดอุณหภูมิหลังการเก็บเกี่ยว หรือการเพิ่มความสดให้มะลิหลังการเก็บเกี่ยวไม่ถูกต้อง โดยเปรียบเทียบการลดอุณหภูมิระหว่างการให้น้ำเย็นกับการใช้ความเย็นจากน้ำแข็ง ผลปรากฏว่า วิธีการที่ดีที่สุดสำหรับการทดลองครั้งนี้คือ การลดอุณหภูมิหลังการเก็บเกี่ยวด้วยความเย็นจากน้ำแข็งในกล่องโฟม จากนั้นลดอุณหภูมิด้วยน้ำแข็งก่อนการบรรจุหีบห่อ มีผลทำให้ดอกไม้หลังการเก็บรักษามีคุณภาพดีที่สุด คือ มีความเสียหายเฉลี่ย 26.18 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ control มีความเสียหายถึง 40.76 เปอร์เซ็นต์

Abstract

Decreasing injury of jasmine in postharvest handling method was the objective of this experiment. The hypothesis of injury jasmine may be reducing temperature or increasing fresh of jasmine incorrect after harvesting. The methods of this experiment was precooling jasmine by comparing between cool water and ice.

The result of this experiment found that the best method was precooling by ice after harvesting in foam box, following by cool water precooling before packing. The injury of jasmine in this method and control were 26.18% and 40.76%.

คำนิยม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์จาก รศ. ช.ณัฐศิริ สุษสุวรรณ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งให้คำแนะนำช่วยเหลือในการศึกษาทดลอง ตลอดจนได้รับการแก้ไขให้คำแนะนำเพื่อให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น คณะผู้จัดทำจึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ซึ่งทำให้การศึกษาทดลองได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นายทวีกุล อ่อนรักษ

นายอนุกุล วิไลรัตน์

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(2)
สารบัญตารางภาคผนวก	(3)
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	2
การตรวจเอกสาร	3
อุปกรณ์และวิธีการทดลอง	6
อุปกรณ์	6
วิธีการ	6
สถานที่ทำการทดลอง	7
ระยะเวลาในการทดลอง	7
ผลการทดลอง	8
ผลการทดลอง	8
วิจารณ์ผลการทดลอง	15
สรุปผลการทดลอง	16
เอกสารอ้างอิง	17
ภาคผนวก	18

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	น้ำหนักดอก ความชื้นในกลีบดอกและอุณหภูมิของดอกมะลิตั้งแต่หลังเก็บเกี่ยวจนถึงก่อนการบรรจุหีบห่อเพื่อการส่งออก	9
2	ลักษณะดอกมะลิและความเสียหายที่เกิดขึ้นหลังการเก็บรักษาในกล่องโฟมเพื่อการส่งออก เป็นเวลา 17 ชั่วโมง	12

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางภาคผนวกที่	หน้า
1 วิเคราะห์ความแปรปรวนอุณหภูมิของดอกมะลิหลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง	19
2 วิเคราะห์ความแปรปรวนน้ำหนักของดอกมะลิที่เพิ่มขึ้นหลังจาก เก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง	19
3 วิเคราะห์ความแปรปรวนความชื้นในกลีบดอกมะลิหลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง	20
4 วิเคราะห์ความแปรปรวนเส้นผ่าศูนย์กลางของดอกมะลิหลังจาก เก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง	20
5 วิเคราะห์ความแปรปรวนความเสียหายจากความเย็นของดอกมะลิ หลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง	21
6 วิเคราะห์ความแปรปรวนความเสียหายจากความชอกช้ำของดอกมะลิ หลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง	22
7 วิเคราะห์ความแปรปรวนความเสียหายจากการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว ทั้งหมดของดอกมะลิ	23

คำนำ

ปัจจุบันมีการขยายพื้นที่ปลูกมะลิกันมากขึ้น มีรายงานแหล่งปลูกมะลิที่สำคัญของประเทศไทยปี 2530-2531 ไว้ว่ามีพื้นที่ใน 5 จังหวัด คือ จังหวัดขอนแก่น อุบลราชธานี กรุงเทพฯ สมุทรสาคร และนครปฐม เป็นจำนวน 2,910.75 ไร่ จำนวนเกษตรกร 840 ราย (โอฬาร, 2533) นอกจากรายงานนี้แล้วปัจจุบันบางจังหวัด เช่น นครสวรรค์ มีเกษตรกรปลูกมะลิประมาณ 100 ราย โดยการสนับสนุนของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ซึ่งมีโครงการที่จะผลักดันให้มะลิเป็นพืชส่งออกได้ด้วย

ดอกมะลิจากแหล่งใหญ่ทุกแหล่งจะผลิตส่งให้พ่อค้าคนกลางที่ปากคลองตลาด เดาก่อน จากนั้นจึงกระจายออกไปจังหวัดใหญ่ๆ หรือส่งประเทศสิงคโปร์ ลักษณะระบบการค้าแบบนี้จึงทำให้ดอกมะลิถึงปลายทางในสภาพที่ไม่สดและมีโอกาสเน่าเสียบ่อยมาก ทำให้เกษตรกร (ซึ่งต้องรอรับเงินหลังจากคนกลางได้รับเงินแล้ว) ไม่ได้รับเงินบ่อยครั้ง ทางคณะเทคโนโลยีการเกษตร สจ.ล. ได้ออกสำรวจข้อมูลเบื้องต้น พบว่า

ก. การเพิ่มความสดแข็งให้กับดอกมะลิก่อนส่งตลาด หรือก่อนส่งให้คนกลางที่ตลาด ด้วยการเอาดอกมะลิลงชามในน้ำเย็นหลังเก็บเกี่ยว น่าจะทำให้มีน้ำมีโอกาสเข้าไปซึบในตัวดอก และก้านดอก เมื่อมีการบรรจุหีบห่อจึงมีโอกาสทำให้เกิดการเน่าเสียจากน้ำที่ซึบอยู่ได้ ประกอบกับการปฏิบัติที่รุนแรงไม่ถนอมดอกไม้ ส่งเสริมให้เซลล์เสียหายเพิ่มการเน่าเสียยิ่งขึ้น

ข. การบรรจุหีบห่อโดยให้ถุงดอกมะลิ และถุงน้ำแข็งสัมผัสกันโดยตรง อาจทำให้ดอกถูกความเย็นจัดจนเกิดความเสียหายขึ้นได้

ถ้าได้แก้ไขในส่วนเหล่านี้ เช่น การเพิ่มความสดแข็งให้กับดอกมะลิก่อนส่งตลาด ซึ่งก็คือ การลดอุณหภูมิของดอกไม้หลังเก็บเกี่ยว โดยการใช้ความเย็นในลักษณะอื่นแทนน้ำเย็น หรือการบรรจุหีบห่อโดยไม่ให้น้ำแข็งสัมผัสโดยตรงกับถุงดอกมะลิ อาจจะช่วยลดความเน่าเสียของดอกมะลิได้

วัตถุประสงค์

เพื่อหาแนวทางการลดความเสียหายของดอกมะลิภายหลังการเก็บเกี่ยว โดยไม่สมมติฐานว่ามะลิที่ส่งออก หรือส่งระยะไกล ภายในประเทศคุณภาพไม่ดีและเกิดความเสียหายในลักษณะเน่าเสียอาจจะเนื่องมาจากการลดอุณหภูมิหลังการเก็บเกี่ยว หรือการเพิ่มความสดแข็งให้กับดอกมะลิหลังจากการเก็บเกี่ยวที่ไม่ถูกต้อง

การตรวจเอกสาร

การลดอุณหภูมิของผลผลิตสดก่อนการบรรจุหีบห่อหรือก่อนการขนส่ง เพื่อช่วยในการรักษาคุณภาพและความสด ลดความเสียหายและเพิ่มประสิทธิภาพหลังการเก็บเกี่ยว ทำให้มีอายุการใช้ประโยชน์ได้นาน โดยยังคงสภาพเดิมให้มากที่สุด วิธีการที่น่าจะพอนำมาใช้กับไม้ตัดดอกได้ เช่นการใช้ลมเย็น (ช.ณิภูริศิริ, 2533) แต่สำหรับสภาพธุรกิจในปัจจุบันผู้เกี่ยวข้องธุรกิจส่วนใหญ่ยังไม่พร้อมที่จะมีห้องเย็นที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นความเย็นจากน้ำแข็งจึงน่าจะพอใช้ได้ โดยการใช้ถังเก็บรักษาน้ำแข็งโดยทั่วไป มาพัฒนาให้มี 2 ชั้น ระหว่างชั้นนอก และชั้นในเป็นที่บรรจุน้ำแข็ง ซึ่งจะเป็ตัวให้ความเย็น นอกจากจะให้ความเย็นแล้ว ถังนี้สามารถเคลื่อนย้ายได้ เก่น จากสวนเกษตรกรรมถึงผู้รวบรวมในท้องถิ่น จากผู้รวบรวมในท้องถิ่นถึงคนกลางหรือผู้ส่งออก (ช.ณิภูริศิริ และบุญลือ, 2530)

การลดอุณหภูมิของดอกไม้ (Precooling) มีความจำเป็นมากเพราะดอกไม้ที่ตัดจากต้นแล้วยังมีอัตราการทำลายและการระเหยน้ำที่สูง เนื่องจากอุณหภูมิสูงจึงควรรีบลดอุณหภูมิโดยเร็ว การลดอุณหภูมิมียหลายวิธี แต่ละวิธีมีข้อดีข้อเสียต่างกัน จะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสม

1. ห้องเย็น การลดอุณหภูมิโดยห้องเย็น ใช้ได้กับผลิตผลทุกชนิด แต่มีข้อเสียคือลดความร้อนจากผลิตผลได้ค่อนข้างช้า

2. กระแสอากาศเย็นผ่านชั้นส่วนของพืช เหมาะสำหรับดอกไม้ที่เปราะบางถูกน้ำไม่ได้ และจะต้องได้รับการเรียงลงลังหรือภาชนะภายหลังการเก็บเกี่ยวทันที ภายในกล่องหรือภาชนะที่บรรจุต้องมีช่องว่างให้อากาศเข้าออกได้ และมีช่องว่างระหว่างกล่องด้วย การลดอุณหภูมิจนวิธีนี้ข้อดี คือ ผลิตผลไม่เปียกน้ำทำให้โอกาสเน่าเน้อยลง หรือไม่มีการแพร่ระบาดของโรคเหมือนกับการใช้น้ำ สำหรับข้อเสียคือ อาจทำให้ผลิตผลสูญเสีย น้ำ ผิวเหี่ยว ซึ่งมักจะคืนกลับสภาพเดิมได้ในเวลาไม่ช้านัก ลดอุณหภูมิได้ช้ากว่าการใช้น้ำหรือการลดความดัน วิธีการนี้ลงทุนสูง จึงไม่เหมาะกับผลิตผลจำนวนน้อย

3. น้ำเย็น จะใช้กับผลผลิตที่ถูกน้ำได้ เป็นผลิตผลขนาดใหญ่ เน้นต้นและมีความจุความร้อนมาก เนื่องจากน้ำเป็นตัวที่จุความร้อนได้มาก เมื่อน้ำมีอุณหภูมิต่ำก็จะดูดความร้อนจากผลิตผลที่แช่อยู่ในน้ำ ทำให้ความร้อนของผลิตผลลดลงอย่างรวดเร็ว วิธีปฏิบัติมีหลายวิธีคือ

3.1 พ่นละอองน้ำที่เป็นจัดลงบนชั้นส่วนของพืช

3.2 รดน้ำเป็นจัดจากด้านบน ทำโดยเซ็นรถบรรทุกผลิตผลผ่านบริเวณที่ปล่อยน้ำเย็นลงมา

3.3 นำผลิตผลไปแช่ลงในอ่างน้ำเย็นขนาดใหญ่

การลดอุณหภูมิโดยน้ำเย็นมีข้อดีคือ ลดอุณหภูมิได้เร็ว ซึ่งขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างอุณหภูมิของน้ำกับผลิตผลและความเร็วของน้ำที่ไหลผ่านผิวของผลิตผล สำหรับข้อเสียคือ เชื้อโรคจะแพร่กระจายได้ง่าย โดยปนอยู่ในน้ำ ฉะนั้นควรจะใช้คลอรีนเป็นตัวฆ่าเชื้อจุลินทรีย์ด้วยและใช้กับพืชที่ต้องเรียงลงในภาชนะทันทีหลังเก็บเกี่ยวไม่ได้ เพราะว่าจะเปียกทำให้ภาชนะชำรุดได้

4. น้ำแข็งทุบบรรจุแทรกลงในพืช ใช้ได้กับพืชที่ทนการเปียกน้ำ และอุณหภูมิต่ำได้ ผลิตผลนี้ต้องบรรจุในภาชนะที่ไม่อยู่สลายหรืออ่อตัวเมื่อเปียกน้ำ วิธีการปฏิบัติจะใช้น้ำแข็งปนคลุมด้านบนของภาชนะหรือ ทสลับกับพืชผลเป็นชั้นๆ

5. การระเหยของน้ำที่ความดันต่ำ จะใช้กับพืชที่มกสีหรือกาบที่ซ้อนกันเป็นชั้นหนาที่น้ำไม่อาจไหลวนเวียนเข้าไป เพราะเมื่อลดความดันลงจะทำให้ไอน้ำระเหยออกจากผิวของพืชทำให้อุณหภูมิของพืชลดลง ข้อดีคือ ทำได้รวดเร็ว ใช้ได้ดีกับพืชที่บรรจุลงลังหรือกล่อง เรียบร้อยแล้ว จุลินทรีย์ไม่แพร่กระจาย สำหรับข้อเสียใช้ได้จำกัดกับพืชบางชนิดเท่านั้น น้ำหนักจะสูญเสียไปและการลงทุนสูง

6. การละลายตัวของน้ำแข็ง เหมาะสำหรับการขนส่ง โดยวางน้ำแข็งบนพืชหรือภาชนะที่บรรจุอีกทีหนึ่ง แต่ต้องจัดให้อากาศเย็นไหลผ่านสะดวกจากการใช้พัดลมช่วยให้อากาศหมุนเวียนภายใน วิธีนี้มีข้อเสียคือ น้ำแข็งหนัก เสียค่าขนส่งแพง เปลืองเนื้อที่และอุณหภูมิไม่สม่ำเสมอ

7. เครื่องทำความเย็นติดตั้งกับยานพาหนะบรรทุกพืชใช้ได้กับพืชทุกชนิด แต่ต้องจัดอุณหภูมิให้เท่ากันทั้งคันรถ ทำให้ยากในการบรรทุกของหลายอย่างที่ทนต่ออุณหภูมิต่างกัน (จิรา, 2531)

แม้ว่าการลดอุณหภูมิของผักและผลไม้หลังการเก็บเกี่ยวสามารถทำได้หลายวิธี แต่การลดอุณหภูมิของดอกไม้หลังการเก็บเกี่ยวค่อนข้างจะมีข้อจำกัดมากกว่า วิธีการลดอุณหภูมิของดอกไม้ที่ปฏิบัติเป็นการค้าในต่างประเทศคือ Forced-air cooling โดยการบังคับหรือดูดให้ลมเย็นผ่านดอกไม้ (สายชล, 2531)

การลดอุณหภูมิของดอกไม้ไม่มีประโยชน์คือ จะทำให้ดอกไม้อยู่ในสภาพที่สดมากกว่าและมีอายุการใช้งานนานกว่าดอกไม้ที่ไม่ได้ผ่านการลดอุณหภูมิ การลดอุณหภูมิของดอกไม้จะลดอัตราการหายใจ การสร้างเอธิลีน การคายน้ำ การบานเร็ว และการแพร่กระจายของเชื้อโรคในดอกไม้ ถ้าการลดอุณหภูมิของดอกไม้สามารถทำได้ทันทีหลังการตัด ยิ่งจะเป็นผลดีต่อดอกไม้มากขึ้น เพราะการชะลอการลดอุณหภูมิของดอกไม้ จะทำให้ดอกไม้ได้รับผลกระทบจากอุณหภูมิสูงมากขึ้น และดอกไม้เสื่อมคุณภาพเร็วขึ้น (สายชล, 2531)

การลดอุณหภูมิโดยใช้ความเย็นหลังเก็บเกี่ยวมีบทบาทสำคัญมากสำหรับช่วยลดความสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว การลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วต้องคำนึงถึงขีดอุณหภูมิที่จะทำให้เกิดความเสียหายเนื่องจากความเย็น (chilling injury หรือ low temperature breakdown LTB) ของผลิตภัณฑ์ซึ่งแตกต่างกันไปตามคุณลักษณะเฉพาะตัวของผลิตภัณฑ์นั้นๆ (ช.ณัฐศิริ, 2533)

Chilling injury เป็นลักษณะอาการผิดปกติทางสรีระของพืช ที่เกิดลักษณะผิดปกติเมื่ออยู่ในสภาพอุณหภูมิต่ำเหนือจุดเยือกแข็ง ทำให้ผลิตภัณฑ์ได้รับความเสียหายและความเสียหายจะไม่แสดงออกให้เห็นชัด ขณะที่พืชเก็บรักษาในอุณหภูมิต่ำเหนือจุดเยือกแข็ง แต่จะแสดงอาการให้เห็นชัดเมื่อเคลื่อนย้ายผลผลิตไปไว้ในสภาพที่มีอุณหภูมิสูงขึ้น อาการที่แสดงออกอาจจะมีอาการเดียวหรืออาจจะมีอาการหลายๆ อาการพร้อมกัน ซึ่งจะมีลักษณะอาการดังนี้

1. การเน่าเสีย พืชมักจะเน่าเสียอย่างรวดเร็ว เพราะอุณหภูมิต่ำจะลดความต้านทานของเซลล์ต่อเชื้อโรค ทำให้มีโอกาสเกิดการเน่ามากขึ้น การเน่านี้จะลุกลามไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะที่อุณหภูมิห้อง เพราะเชื้อโรคเติบโตได้ดีบนเนื้อเยื่อที่กำลังจะตายหรือตายแล้ว
2. สีผิดปกติ จะเกิดสีผิดปกติเมื่อนำพืชไปไว้ในที่มีอุณหภูมิสูงขึ้น
3. เกิดรอยบวม เป็นรอยบวมลดลงไปจากผิวของเนื้อเยื่อพืช
4. การสุกที่ผิดปกติ การอ่อนตัวของผลจะถูกชะลอให้เกิดขึ้นอย่างช้าๆ (จิรา, 2531)

ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผลผลิต (Injury) ถ้าผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยวเสียหายมีรอยช้ำ รอยแผล จะชักนำให้เกิดการหายใจเพิ่มขึ้น และมีผลทางอ้อมทำให้เกิดเอธิลีน (ช.ณัฐศิริ, 2526)

วิธีการป้องกันการเกิด chilling injury ในผลิตภัณฑ์ไม่ทนต่ออุณหภูมิต่ำเหนือจุดเยือกแข็ง โดยการเก็บรักษาในสภาพที่มีอุณหภูมิสูงกว่าอุณหภูมิที่พืชเริ่มเกิดอาการ chilling injury ควบคุมความชื้นสัมพัทธ์ในห้องเก็บให้มีความชื้นสัมพัทธ์สูงใกล้ 100% (จิรา, 2531)

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. ดอกมะลิ
2. ภาชนะสำหรับลดอุณหภูมิดอกมะลิ ได้แก่ อ่างพลาสติก กล่องโฟม ถังเก็บรักษา ทำด้วยสังกะสี ถังพลาสติก ถังพลาสติก ฯลฯ
3. ถังให้ความเย็น คือ น้ำแข็งและเกลือ
4. อุปกรณ์สำหรับใช้บันทึกผล เช่น ที่วัดอุณหภูมิความชื้น แผ่นเทียบสี กล้องจุลทัศน์ และเครื่องชั่ง กล้องถ่ายภาพ ฟิล์มสไลด์สี ฯลฯ
5. ยานพาหนะสำหรับเดินทางไปเก็บข้อมูล และทำการทดลอง
6. ห้องปฏิบัติการคณะเทคโนโลยีการเกษตร

วิธีการ

วางแผนทดลองแบบ CRD (Completely Randomized Design) มี 3 วิธีการฯ ละ 4 ซ้ำๆ ละ 2 ถังๆ ละ 500 กรัม ดังนี้

วิธีการที่ 1

1. เก็บเกี่ยวดอกมะลิ 4 กิโลกรัม
2. ลดอุณหภูมิดอกมะลิด้วยน้ำเย็นอุณหภูมิประมาณ 23 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง
3. บรรจุดอกมะลิในถุงพลาสติกใหญ่ นำไปส่งผู้รวบรวมใช้ระยะเวลาครึ่งชั่วโมง
4. ลดอุณหภูมิดอกมะลิด้วยน้ำเย็นอุณหภูมิประมาณ 23 °C จนดอกสดแข็ง
5. บรรจุดอกมะลิในถุงพลาสติกเล็ก ถุงละ 500 กรัม มัดปากถุง บรรจุลงในกล่องโฟมซึ่งรองพื้นและบุทับด้วยน้ำแข็งเกล็ด เมื่อครบ 6 ชั่วโมง เปลี่ยนเป็นบรรจุน้ำแข็งในถุงพลาสติกและใช้รองพื้นและบุทับถุงมะลิ เก็บรักษาไว้ 11 ชั่วโมง เอาออกมาวางผึ่งในห้องปฏิบัติการที่มีอุณหภูมิเฉลี่ย 25 °C 65% RH

วิธีการที่ 2

เหมือนวิธีการที่ 1 ยกเว้นข้อ 2 ซึ่งลดอุณหภูมิด้วยความเย็นจากน้ำแข็งในกล่องโฟม โดยปูพื้นกล่องด้วยน้ำแข็งเกล็ด น้ำดอกมะลิ 4 กิโลกรัม บรรจุในถุงพลาสติก วางลงในกล่องและ ปูทับด้วยน้ำแข็งเกล็ด เก็บรักษาไว้ 3 ชั่วโมง

วิธีการที่ 3

1. เก็บเกี่ยวดอกมะลิ 4 กิโลกรัม
2. ลดอุณหภูมิด้วยความเย็นจากน้ำแข็งในถังสังกะสี 2 ชั้น เก็บรักษาไว้ 3 ชั่วโมง
3. ล้างเลี้ยงถังสังกะสี 2 ชั้น ที่บรรจุดอกมะลิไปยังบ้านผู้รวบรวม ระยะเวลาครึ่ง- ชั่วโมง
4. เก็บรักษาดอกมะลิในถังสังกะสี 2 ชั้นต่อไป จนถึงเวลาบรรจุที่ห้องกล่องโฟม เพื่อส่งออก
5. เหมือนวิธีการที่ 1

สถานที่ทำการทดลอง

1. สวนเกษตรกร บ้านผู้รวบรวมในท้องถิ่น อ. นครไชยศรี จ. นครปฐม และ อ. เมือง จ. นครสวรรค์
2. ห้องปฏิบัติการวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวไม้ตัดดอก คณะเทคโนโลยีการเกษตร สจ.ล.
3. ปากคลองตลาด กทม.

ระยะเวลาทำการทดลอง

ตุลาคม 2535 - กันยายน 2536

ผลการทดลอง

จากการทดลองลดอุณหภูมิดอกมะลิหลังการเก็บเกี่ยว ด้วยการเปรียบเทียบวิธีการของชาวสวน และผู้รวบรวมกับวิธีที่พัฒนาขึ้นคือ ลดอุณหภูมิด้วยน้ำแข็งในขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 ลดอุณหภูมิด้วยน้ำเย็น อีกวิธีการหนึ่งคือ ลดอุณหภูมิหลังเก็บเกี่ยวด้วยน้ำแข็งทั้ง 2 ขั้นตอน ผลปรากฏว่า

1. น้ำหนักดอก ความชื้นในกลีบดอก และอุณหภูมิของดอกมะลิตั้งแต่หลังเก็บเกี่ยวจนถึงก่อนการบรรจุหีบห่อเพื่อการส่งออก

จากการศึกษาน้ำหนักดอก ความชื้นในกลีบดอกและอุณหภูมิของดอกมะลิตั้งแต่หลังเก็บเกี่ยวจนถึงก่อนการบรรจุหีบห่อเพื่อการส่งออก ผลปรากฏดังนี้

1.1 น้ำหนักดอกมะลิหลังเก็บเกี่ยวจนถึงก่อนการบรรจุหีบห่อเพื่อการส่งออก จากตารางที่ 1 การลดอุณหภูมิดอกมะลิด้วยน้ำเย็น 2 ครั้ง (วิธีการที่ 1, control) นั้น ดอกมะลิมิ น้ำหนักเพิ่มขึ้นสูงมากในทุกขั้นตอน เนื่องจากการใช้น้ำเย็นแช่ดอกมะลิทำให้น้ำเข้าไปในดอกมะลิได้มาก ซึ่งจากตัวเลขในขั้นตอนที่ 2 (หลังลดอุณหภูมิที่สวน) น้ำหนักจะเพิ่มขึ้นสูงถึง 1.52 กิโลกรัม ส่วนขั้นตอนที่ 3 (เมื่อถึงผู้รวบรวม) น้ำหนักจะลดลงจากขั้นตอนที่ 2 และน้ำหนักดอกมะลิเพิ่มขึ้นอีกครั้งเมื่อมีการลดอุณหภูมิโดยการชாவดอกมะลิในน้ำเย็นของขั้นตอนที่ 4 ทำให้น้ำหนักดอกมะลิเพิ่มขึ้น 1.00 กิโลกรัม จากขั้นตอนที่ 1

วิธีการที่ 2 นั้น ได้ลดอุณหภูมิดอกมะลิครั้งที่ 1 ด้วยความเย็นจากน้ำแข็งและครั้งที่ 2 ด้วยการชಾವดอกมะลิในน้ำเย็น ทำให้ออกมะลิมิ น้ำหนักเพิ่มขึ้นน้อยกว่าวิธีการที่ 1 ในทุกขั้นตอน เนื่องจากการใช้น้ำแข็งเป็นตัวให้ความเย็นกับดอกมะลิที่อยู่ในถุงพลาสติก ทำให้ไม่มีน้ำเข้าไปในดอกมะลิ แต่จะเกิดหยดน้ำขึ้นในถุงมะลิได้ เนื่องจากเกิดความควบแน่นของความชื้นในบรรยากาศอยู่ในถุงมะลิ เมื่อถึงขั้นตอนที่ 3 จึงมีน้ำอยู่ที่ก้นถุงมะลิ ทำให้น้ำหนักเพิ่มขึ้นเพียง 0.03 กิโลกรัม เมื่อมีการลดอุณหภูมิในขั้นตอนที่ 4 เห็นได้ชัดว่าน้ำหนักดอกมะลิเพิ่มขึ้นอีก 0.66 กิโลกรัม

ตารางที่ 1 น้ำหนักดอก ความชื้นในกลีบดอก และอุณหภูมิของดอกมะลิตั้งแต่หลังเก็บเกี่ยวจนถึงก่อนการบรรจุหีบห่อเพื่อการส่งออก

วิธีการ	น้ำหนักดอกมะลิหลังเก็บ- เกี่ยวถึงก่อนบรรจุหีบห่อ เพื่อการส่งออก				ความชื้นในกลีบดอกมะลิ หลังเก็บเกี่ยวถึงก่อนบรรจุ หีบห่อเพื่อการส่งออก				อุณหภูมิของดอกมะลิหลังเก็บ- เกี่ยวถึงก่อนบรรจุหีบห่อเพื่อ การส่งออก			
	ขั้นตอนที่ 2/				ขั้นตอนที่ 2/				ขั้นตอนที่ 2/			
	1 (กก)	2 (กก)	3 (กก)	4 (กก)	1 (มม ²)	2 (มม ²)	3 (มม ²)	4 (มม ²)	1 (°C)	2 (°C)	3 (°C)	4 (°C)
1	4.00	5.52	4.74	5.00	2.00	86.00	-	72.50	30.5	29.38	30.63	27.5
2	4.00	4.47	4.03	4.66	1.13	7.75	-	32.00	30.63	20.75	24.5	24.5
3	4.00	4.30	4.02	4.02	1.38	0.38	-	0.39	30.38	15.75	21.5	22.5

1/ = 1 การลดอุณหภูมิดอกมะลิด้วยน้ำเย็น 2 ครั้ง

2 การลดอุณหภูมิดอกมะลิด้วยครั้งที่ 1 ด้วยน้ำแข็ง และครั้งที่ 2 ด้วยน้ำเย็น

3 การลดอุณหภูมิดอกมะลิด้วยน้ำแข็ง 2 ครั้ง

2/ = 1 หลังเก็บเกี่ยวทันที

2 หลังลดอุณหภูมิที่สวน

3 เมื่อถึงผู้รวบรวม

4 หลังลดอุณหภูมิที่ผู้รวบรวม

วิธีการที่ 3 การลดอุณหภูมิดอกมะลิด้วยความเย็นจากน้ำแข็ง 2 ครั้ง ดอกมะลิมิ น้ำหนักดอกเพิ่มขึ้นน้อยที่สุดทุกขั้นตอน ในขั้นตอนที่ 2 มีน้ำหนักเพิ่มขึ้น 0.30 กิโลกรัม ซึ่งก็เป็น เหตุผลเดียวกับวิธีการที่ 2 เมื่อมีการเอาน้ำออกจากถุงในขั้นตอนที่ 3 แล้วลดอุณหภูมิด้วยความเย็น จากน้ำแข็งต่อไปในขั้นตอนที่ 4 จะเห็นได้ว่าน้ำหนักไม่ได้เพิ่มขึ้นอีก แสดงว่าความชื้นที่มีอยู่ในถุง เหลืออยู่น้อยมากจนส่วนที่ควบแน่นเป็นหยดน้ำจึง ไม่มีเลย หรือมีน้อยมากจนชั่งน้ำหนักไม่ได้ ซึ่งอาจ จะเนื่องจากเครื่องชั่งไม่ละเอียดพอที่จะแสดงน้ำหนักที่เพิ่มขึ้น รวมน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นเมื่อขั้นตอนที่ 4 เพียง 0.02 กิโลกรัม

1.2 ความชื้นในกลีบดอกมะลิหลังเก็บเกี่ยวถึงก่อนบรรจุหีบห่อเพื่อการส่งออก จาก ตารางที่ 1 วิธีการที่ 1 ความชื้นในกลีบดอกมะลิในขั้นตอนที่ 1 ซึ่งวัดหลังการเก็บเกี่ยวที่เพิ่มขึ้นน้อย มากเพียง 2.00 ตารางมิลลิเมตร แต่ในขั้นตอนที่ 2 ดอกมะลิจะมีความชื้นในกลีบดอกเพิ่มขึ้นสูง มากถึง 84 ตารางมิลลิเมตร ผลเนื่องจากการใช้น้ำเย็นลดอุณหภูมิที่สวน ทำให้น้ำจะเข้าไปอยู่ใน ดอกมาก เมื่อถึงขั้นตอนที่ 4 ความชื้นในกลีบดอกก็ยังคงสูงอีกแต่ยังน้อยกว่าขั้นตอนที่ 2 ดอกมะลิ จะมีความชื้นในกลีบดอกสูงถึง 70.5 ตารางมิลลิเมตร

วิธีการที่ 2 ความชื้นในกลีบดอกมะลิในขั้นตอนที่ 2 ความชื้นในกลีบดอกเพิ่มขึ้นเพียง เล็กน้อย โดยมีความชื้นเพิ่มขึ้น 6.62 ตารางมิลลิเมตร ซึ่งก็มีผลมาจากการควบแน่นของความชื้น ในดอกมะลิกลายเป็นหยดน้ำ จะมีความสัมพันธ์กันในเรื่องของน้ำหนักดอกดังกล่าวข้างต้น แต่เมื่อ ถึงขั้นตอนที่ 4 ดอกมะลิจะมีความชื้นในกลีบดอกเพิ่มขึ้นเป็น 30.87 ตารางมิลลิเมตร ก็คงเนื่อง จากการช้าวดอกมะลิในน้ำเย็นนั่นเอง แต่ไม่มากเท่าวิธีการที่ 1 เพราะเป็นการช้วนน้ำเย็น เพียงระยะเวลาสั้นๆ

วิธีการที่ 3 ความชื้นในกลีบดอกมะลิในขั้นตอนที่ 2 ลดลงจากขั้นตอนที่ 1 เล็กน้อย คือ 1.00 ตารางมิลลิเมตร ซึ่งอาจจะดอกมะลิในวิธีการสุดท้ายที่มีการปฏิบัติงานบรรจุดอกมะลิใน ถุงพลาสติก มะลิที่มีความชื้นอยู่ข้างจากแปลงจึงมีการระเหยไปแล้วบ้าง ดังนั้นเมื่อมีการลดอุณหภูมิ ในขั้นตอนที่ 1 จึงทำให้ความชื้นในดอกลดลงไป หรืออาจจะเป็นความไม่สม่ำเสมอของตัวแทนที่สุ่ม มาวัดความชื้นก็ได้ แต่เมื่อขั้นตอนที่ 4 ความชื้นก็คงใกล้เคียงกับขั้นตอนที่ 2 จึงน่าจะเป็นเหตุผล อย่างแรกมากกว่าคือ ความชื้นที่ติดจากแปลงได้มีการระเหยไปก่อนที่จะมีการลดอุณหภูมิ ดังนั้นเมื่อ

ได้รับความเย็นจากน้ำแข็งจึงมีหยดน้ำหรือความชื้นน้อยมากในดอกมะลิ เมื่อลดอุณหภูมิเรียบร้อยแล้ว ปรากฏว่ามีความชื้นในดอกเพียง 0.38 ตารางมิลลิเมตร

1.3 อุณหภูมิของดอกมะลิหลังเก็บเกี่ยวก่อนการบรรจุหีบเพื่อเพื่อการส่งออก จาก ตารางที่ 1 วิธีการที่ 1 อุณหภูมิของดอกมะลิหลังลดอุณหภูมิแล้วจะสูงกว่าวิธีการอื่นๆ เมื่อมีการลด อุณหภูมิครั้งแรกด้วยน้ำเย็นจะมีอุณหภูมิลดลงเพียงเล็กน้อย คือ 1.12 องศาเซลเซียส เมื่อลด อุณหภูมิครั้งที่ 2 แล้ว อุณหภูมิของดอกมะลียังคงสูงถึง 27.5 องศาเซลเซียส

วิธีการที่ 2 อุณหภูมิของดอกมะลิลดลงมากกว่าวิธีการที่ 1 โดยเฉพาะในขั้นตอนที่ 2 อุณหภูมิของดอกจะลดลงถึง 9.88 องศาเซลเซียส แต่ในขั้นตอนที่ 3 อุณหภูมิจะเพิ่มขึ้นอีกครั้ง เพราะ ความร้อนภายในดอกมะลิเพิ่มขึ้นระหว่างการลำเลียงจากสวนไปบ้านผู้รวบรวม จะทำให้มีอุณหภูมิ สูงจากขั้นตอนที่ 2 ถึง 3.85 องศาเซลเซียส และในขั้นตอนที่ 4 อุณหภูมิจะเท่าเดิมกับก่อน ลดอุณหภูมิ เนื่องจากน้ำเย็นที่ใช้ชอน้ำแข็งอุณหภูมิประมาณ 23 องศาเซลเซียส จึงไม่มีผลช่วย ลดอุณหภูมิของดอกมะลิลงได้อีก

วิธีการที่ 3 อุณหภูมิของดอกมะลิลดลงมากที่สุด โดยเฉพาะในขั้นตอนที่ 2 อุณหภูมิของดอก จะลดลงถึง 14.63 องศาเซลเซียส เนื่องจากดอกมะลิได้รับความเย็นจากน้ำแข็งตลอดเวลา มี เฉพาะช่วงที่นำออกไปซึ่งเท่านั้นที่ไม่ได้รับความเย็นจากน้ำแข็ง ดังนั้นจึงมีการถ่ายเทความร้อน จากดอกมะลิได้ตลอดเวลา อุณหภูมิของดอกมะลิในขั้นตอนที่ 4 จึงลดต่ำลงมากที่สุดเหลือเพียง 22.5 องศาเซลเซียส

2. ลักษณะดอกมะลิและความเสียหายที่เกิดขึ้นหลังการเก็บรักษาในกล่อง โฟมเพื่อการส่งออก เป็น เป็นเวลา 17 ชั่วโมง

จากการศึกษาลักษณะดอกมะลิและความเสียหายที่เกิดขึ้นหลังการเก็บรักษาในกล่อง- โฟมเพื่อการส่งออกเป็นเวลา 17 ชั่วโมง ผลการทดลองปรากฏดังนี้

2.1 อุณหภูมิของดอกมะลิหลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง

จากการนำตัวเลขค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิของดอกมะลิหลังการเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง มาวิเคราะห์ผลทางสถิติ ปรากฏว่า ทุกๆ วิธีการไม่มีความแตกต่างทางสถิติ (ตารางภาคผนวกที่ 1) แต่มีแนวโน้มว่าอุณหภูมิดอกมะลิที่ต่ำที่สุดคือ วิธีการที่ 1 (control, การลดอุณหภูมิดอกมะลิ

ตารางที่ 2 ลักษณะดอกมะลิและความเสียหายที่เกิดขึ้นหลังการเก็บรักษาในกล่อง โฟมเพื่อการส่งออกเป็นเวลา 17 ชั่วโมง

วิธีการ ^{1/}	ค่าเฉลี่ยของ						
	อุณหภูมิ (°C)	น้ำหนัก ดอกไม้ เพิ่มขึ้น (g)	ความชื้น ในกลีบ ดอก (mm) ²	เส้นผ่า- ศูนย์กลาง ดอก (cm)	ความเสีย- หายจาก ความเย็น (%)	ความเสีย- หายจาก ความชอก- ช้ำของดอก (%)	ความเสีย- หายจากการ ปฏิบัติหลัง การเก็บเกี่ยว ทั้งหมด(%)
1	8.56a ^{2/}	9.65a ^{2/}	40.63b ^{2/}	0.94c ^{2/}	1.00a ^{2/}	39.78c ^{2/}	40.76b ^{2/}
2	8.85a	11.26a	10.68a	0.90b	0.12a	26.06b	26.18a
3	10.16a	10.43a	0.81a	0.83a	14.74b	14.10a	28.84a

1/ = 1 การลดอุณหภูมิดอกไม้ด้วยน้ำเย็น 2 ครั้ง

2 การลดอุณหภูมิดอกไม้ด้วยครั้งที่ 1 น้ำแข็งและครั้งที่ 2 น้ำเย็น

3 การลดอุณหภูมิดอกไม้ด้วยน้ำแข็ง 2 ครั้ง

2/ = 1 ตัวเลขที่ตามหลังด้วยอักษรที่ไม่เหมือนกัน แสดงว่ามีความแตกต่างทางสถิติ ตามการวิเคราะห์แบบ LSD ในระดับความเชื่อมั่นที่ .05

ด้วยน้ำเย็น 2 ครั้ง) มีค่าเฉลี่ย 8.56 องศาเซลเซียส (ตารางที่ 2) รองลงมาคือ วิธีการที่ 2 (การลดอุณหภูมิดอกมะลิด้วยครั้งที่ 1 น้ำแข็งและครั้งที่ 2 ด้วยน้ำเย็น) มีค่าเฉลี่ย 8.85 องศาเซลเซียส และวิธีการที่ 3 (การลดอุณหภูมิดอกมะลิด้วยน้ำแข็ง 2 ครั้ง) อุณหภูมิดอกมะลิสูงสุดมีค่าเฉลี่ย 10.16 องศาเซลเซียส

2.2 น้ำหนักดอกมะลิที่เพิ่มขึ้นหลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง

จากการนำตัวเลขค่าเฉลี่ยของน้ำหนักดอกมะลิที่เพิ่มขึ้นหลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง มาวิเคราะห์ผลทางสถิติ ปรากฏว่า ทุกๆ วิธีการไม่มีความแตกต่างทางสถิติ (ตารางภาคผนวกที่ 2) แต่มีแนวโน้มว่า น้ำหนักดอกมะลิที่เพิ่มขึ้นต่ำที่สุดคือ วิธีการที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 9.65 กรัม (ตารางที่ 2) รองลงมาคือ วิธีการที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 10.43 กรัม และวิธีการที่ 2 น้ำหนักดอกมะลิเพิ่มขึ้นสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ย 11.26 กรัม

2.3 ความชื้นในกลีบดอกมะลิหลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง

จากการนำตัวเลขค่าเฉลี่ยความชื้นในกลีบดอกมะลิหลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง มาวิเคราะห์ผลทางสถิติ ปรากฏว่า วิธีการที่มีความชื้นในกลีบดอกมะลิน้อยที่สุดคือ วิธีการที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 0.81 ตารางมิลลิเมตร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 3) กับวิธีการที่ 1 ซึ่งมีความชื้นในกลีบดอกมะลิมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 40.63 ตารางมิลลิเมตร (ตารางที่ 2) แต่ไม่มีความแตกต่างทางสถิติกันกับวิธีการที่ 2 ซึ่งมีความชื้นในกลีบดอกมะลิ มีค่าเฉลี่ย 10.68 ตารางมิลลิเมตร

2.4 เส้นผ่านศูนย์กลางของดอกมะลิหลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง

จากการนำตัวเลขค่าเฉลี่ยของเส้นผ่านศูนย์กลางของดอกมะลิหลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง มาวิเคราะห์ผลทางสถิติ ปรากฏว่า วิธีการที่ 3 มีเส้นผ่านศูนย์กลางดอกมะลิน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 0.83 เซนติเมตร (ตารางที่ 2) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 4) กับวิธีการที่ 1 และวิธีการที่ 2 ซึ่งมีเส้นผ่านศูนย์กลางดอก 0.94 และ 0.90 เซนติเมตร ตามลำดับ

2.5 ความเสียหายจากความเย็นของดอกมะลิหลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง

จากการนำตัวเลขค่าเฉลี่ยความเสียหายจากความเย็นของดอกมะลิหลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง มาวิเคราะห์ผลทางสถิติ ปรากฏว่า วิธีการที่มีความเสียหายจากความเย็นของ

ดอกมะลิน้อยที่สุดคือ วิธีการที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 0.12 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 2) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 5) กับวิธีการที่ 3 มีความเสียหายจากความเย็นของดอกมะลิมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 14.74 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่มีความแตกต่างกับวิธีการที่ 1 ซึ่งมีความเสียหายจากความเย็น มีค่าเฉลี่ย 1.00 เปอร์เซ็นต์

2.6 ความเสียหายจากความชอกช้ำของดอกมะลิหลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมงจากการนำตัวเลขค่าเฉลี่ยความเสียหายจากความชอกช้ำของดอกมะลิหลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง มาวิเคราะห์ผลทางสถิติ ปรากฏว่า วิธีการที่มีความเสียหายจากความชอกช้ำของดอกมะลิน้อยที่สุด คือ วิธีการที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 14.10 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 2) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 6) กับวิธีการที่ 1 และวิธีการที่ 2 ซึ่งมีความเสียหายจากความชอกช้ำ 39.78 และ 26.06 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

2.7 ความเสียหายจากการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวทั้งหมดของดอกมะลิ

จากการนำตัวเลขค่าเฉลี่ยความเสียหายจากการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวทั้งหมดของดอกมะลิ มาวิเคราะห์ผลทางสถิติ ปรากฏว่า วิธีการที่มีความเสียหายจากการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวดอกมะลิน้อยที่สุด คือ วิธีการที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 26.18 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 2) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 7) กับวิธีการที่ 1 มีความเสียหายจากการปฏิบัติหลังเก็บเกี่ยวดอกมะลิมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 40.76 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่มีความแตกต่างกับวิธีการที่ 3 มีความเสียหายจากการปฏิบัติหลังเก็บเกี่ยวดอกมะลิ มีค่าเฉลี่ย 28.84 เปอร์เซ็นต์

วิจารณ์ผลการทดลอง

1. การเปลี่ยนแปลงคุณภาพดอกหลังการเก็บเกี่ยวจนถึงผู้รวบรวม

จากการทดลองเปรียบเทียบวิธีการลดอุณหภูมิดอกมะลิด้วยความเย็นจากน้ำเย็น และ น้ำแข็ง ปรากฏว่า สิ่งที่น่าสนใจที่สุดคือ ดอกมะลิที่ลดอุณหภูมิด้วยน้ำเย็น 2 ชั้นตอน มีน้ำหนักเพิ่มขึ้นมาก (วิธีการที่ 1) เพิ่มขึ้น 1 กิโลกรัม ซึ่งเมื่อมีการใช้กระดาษลิตมัสซึบน้ำที่ซังภายในดอก ออกมาก็พบว่ากระดาษลิตมัสซึบน้ำขึ้นมาถึง 72.5 ตารางมิลลิเมตร การที่มีน้ำซังภายในดอก มากถึงขนาดนั้นและในการปฏิบัติการบรรจุหีบห่อไม่มีการผึ่งให้น้ำที่ซังอยู่แห้ง หรือแม้แต่มีการผึ่งดอก ให้แห้งก่อนการบรรจุหีบห่อ น้ำในดอกที่จะระเหยได้ยากเนื่องจากเป็นดอกตูม โดยเฉพาะน้ำที่ใช้ ลดอุณหภูมินี้ไม่ได้มีการระมัดระวังในเรื่องความสะอาด ไม่มีการใช้ยาฆ่าเชื้อผสมลงไป น้ำ จึง เป็นที่แน่ใจได้ว่าน้ำที่ไม่สะอาดที่ซังอยู่ในดอกตูมเป็นสาเหตุอย่างหนึ่ง ทำให้ดอกเน่าเสียได้ง่าย ดังที่สายชล (2531) รายงานไว้ว่า การเน่าเสียของดอกไม้เกิดจากเชื้อโรคระหว่างการขนส่ง สำหรับการทดลองครั้งนี้ การเน่าเสียไม่ได้เกิดขึ้นแต่ความเสียหายเกิดจากความชอกช้ำ เนื่องจาก น้ำที่ใช้ลดอุณหภูมิเป็นน้ำกลั่นและปริมาณดอกมะลิที่ใช้ทดลองสะอาด คือเก็บเกี่ยวแล้วนำมาทดลองทันที อาการความเสียหายของการทดลองครั้งนี้ คือกลีบดอกและคอดอกชอกช้ำ ซึ่งคงเนื่องจากการชวดอกในน้ำเย็น ทำให้กลีบดอกสดแข็ง ดังนั้นเมื่อมีการบรรจุหีบห่อซึ่งมีการอัดแน่น จึงทำให้ กลีบดอกและคอดอกช้ำ เป็นลักษณะของดอกตั้งแต่เปิดกล่องหลังจากเก็บรักษาไว้ครบ 24 ชั่วโมง

สำหรับการลดอุณหภูมิด้วยความเย็นจากน้ำแข็ง ซึ่งน่าจะให้เป็นผลดีคือ น้ำก็จะไม่มีซัง ในกลีบดอกและดอกก็ไม่สดแข็ง จึงไม่ทำให้เกิดการชอกช้ำได้ง่ายในระหว่างการบรรจุหีบห่อ แต่ กลับปรากฏความเสียหายเนื่องจากความเย็น มีทั้งลักษณะความเสียหายเนื่องจากเย็นจนแข็งและความเย็นไม่ถึงจุดเยือกแข็ง ซึ่งน่าจะเกิดจากสาเหตุการใช้น้ำแข็งในปริมาณที่มากเกินไป และตัว ดอกมะลิต้องสัมผัสกับถังสังกะสีซึ่งมีความเย็นจัด จึงทำให้เกิดความเสียหายดังกล่าว ดังนั้นการ ลดอุณหภูมิด้วยการใช้ถังสังกะสี 2 ชั้น จึงน่าจะมีการพัฒนาการทดลองต่อไปเพราะช่วยลดเรื่องน้ำ ซังในตัวดอกเป็นอย่างดี

สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองลดอุณหภูมิดอกมะลิด้วยความเย็นจากน้ำแข็ง เปรียบเทียบกับวิธีการลดอุณหภูมิจากน้ำเย็น สรุปได้ว่า

1. การลดอุณหภูมิด้วยน้ำเย็น ทำให้น้ำเข้าไปซังในตัวดอกได้มาก
2. การลดอุณหภูมิด้วยน้ำแข็งทำให้ดอกสดแข็ง แต่มีผลเสียหายในการบรรจุหีบห่อ

เพราะดอกจะชอกช้ำได้ง่าย

3. การลดอุณหภูมิด้วยน้ำแข็ง จะลดจำนวนน้ำที่เข้าไปซังในกลีบดอกไม้ แต่ขณะเดียวกันน้ำแข็งที่จะใช้จะต้องระมัดระวังวิธีการเลือกใช้ โดยเฉพาะภาชนะที่ล่งผ่านความเย็นได้เป็นอย่างดี เช่น สังกะสี ไม่เหมาะสมเพราะจะทำให้ดอกไม้สัมผัสกับสังกะสีนี้เกิดความเสียหายเนื่องจากความเย็นได้

4. วิธีการที่ดีที่สุดสำหรับการทดลองครั้งนี้คือ การลดอุณหภูมิตั้งการเก็บเกี่ยวด้วยน้ำแข็งในกล่อง โฟม จากนั้นลดอุณหภูมิตั้งครั้งที่ 2 ด้วยน้ำแข็งก่อนการบรรจุหีบห่อ ทำให้ดอกไม้หลังการเก็บรักษามีคุณภาพดีที่สุดคือ มีความเสียหาย (ความเสียหายจากความเย็นและความชอกช้ำของดอก) เฉลี่ย 26.18 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ control มีความเสียหาย 40.76 เปอร์เซ็นต์

เอกสารอ้างอิง

จิรา ณ หนองคาย. 2531. เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวผักผลไม้และดอกไม้. ห้างหุ้นส่วน
จำกัดแมสพับลิชซิง. กทม. 272 น.

ช.ณิรุจน์ศิริ สุษสุวรรณ. 2526. วิทยาการหลังเก็บเกี่ยวผลิตผลทางการเกษตร (ไม้ตัดดอก)
คณะเทคโนโลยีการเกษตร สจ.ล. กทม. 103น.

_____ . 2533. วิทยาการหลังเก็บเกี่ยวไม้ตัดดอก คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สจ.ล. กทม. 214 น.

ช.ณิรุจน์ศิริ สุษสุวรรณ และบุญลือ กล้าหาญ. 2530. แนวทางการใช้ความเย็นจากน้ำแข็ง
รักษาผลิตผลสดบางชนิดหลังเก็บเกี่ยว : 1 ดอกกุหลาบ รายงานการประชุมทางวิชาการ
ครั้งที่ 25 สาขาพืช มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กทม. น. 475-491.

สายชล เกตุษา. 2531. เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวของดอกไม้ ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กทม. 291 น.

โอฬาร พิทักษ์. 2533. การปลูมมะลิเป็นการค้า คำแนะนำที่ 91. กรมส่งเสริมการเกษตร.
กทม. หน้า 2.

99933

ภาคผนวก

ตารางภาคผนวกที่ 1 วิเคราะห์ความแปรปรวนอุณหภูมิของดอกมะลิ หลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง

SOV	df	SS	MS	F-ratio	F - tab	
					.05	.01
Treatment	2	5.776	2.888	0.81 ^{NS}	3.98	7.20
Error	9	32.152	3.573			
Total	11	37.928				

CV. = 20.56%

ตารางภาคผนวกที่ 2 วิเคราะห์ความแปรปรวนน้ำหนักของดอกมะลิที่เพิ่มขึ้นหลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง

SOV	df	SS	MS	F-ratio	F - tab	
					.05	.01
Treatment	2	3.736	1.868	0.77 ^{NS}	3.98	7.20
Error	9	21.899	2.433			
Total	11	25.635				

CV. = 14.93%

ตารางภาคผนวกที่ 3 วิเคราะห์ความแปรปรวนความชื้นในกลีบดอกมะลิหลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง

SOV	df	SS	MS	F-ratio	F - tab	
					.05	.01
Treatment	2	3416.523	1708.261	9.98**	3.98	7.20
Error	9	1541.001	171.222			
Total	11	4957.524				

CV. = 75.33%

LSD .05 = 10.46

LSD .01 = 15.04

ตารางภาคผนวกที่ 4 วิเคราะห์ความแปรปรวนเส้นผ่าศูนย์กลางของดอกมะลิหลังจากเก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง

SOV	df	SS	MS	F-ratio	F - tab	
					.05	.01
Treatment	2	0.026	0.013	6.5*	3.98	7.20
Error	9	0.022	0.002			
Total	11	0.048				

CV. = 5.02%

LSD .05 = 0.04

✱

ตารางภาคผนวกที่ 5 วิเคราะห์ความแปรปรวนความเสียหายจากความเย็นของดอกมะลิหลังจาก
เก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง

SOV	df	SS	MS	F-ratio	F - tab	
					.05	.01
Treatment	2	538.326	269.163	30.51**	3.98	7.20
Error	9	79.403	8.822			
Total	11	617.730				

CV. = 56.25%

LSD .05 = 2.38

LSD .01 = 3.41

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าพระยาพระนคร

ตารางภาคผนวกที่ 6 วิเคราะห์ความแปรปรวนความเสียหายจากความชอกช้ำของต่อมเมลิหลังจาก
เก็บรักษาไว้ 17 ชั่วโมง

SOV	df	SS	MS	F-ratio	F - tab	
					.05	.01
Treatment	2	1311.054	655.527	24.93**	3.98	7.20
Error	9	236.624	26.291			
Total	11	1547.679				

CV. = 19.24%

LSD .05 = 4.10

LSD .01 = 5.89

ตารางภาคผนวกที่ 7 วิเคราะห์ความแปรปรวนความเสียหายจากการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวทั้งหมดของดอกมะลิ

SOV	df	SS	MS	F-ratio	F - tab	
					.05	.01
Treatment	2	477.369	238.684	8.741**	3.98	7.20
Error	9	245.750	27.305			
Total	11	723.119				

CV. = 16.36%

LSD .05 = 4.18

LSD .01 = 6.00

